

væsentlig kun var brugbar for saadanne, som ikke vare bemidlede. Saa vilde man ogsaa kunne fritage for Undersøgelse ved Forsørgelsetidens Indtræden. Og naar man spørger: Hvordan skulde man bære sig ad dermed, vil jeg blot uden at gaa i Detailler bemærke, at man allerede ved dette Forslag vilde kunne komme et Stykke ind paa Løsningen deraf, ved at sætte den Betingelse ind, at den Mand, som vilde indtræde som Interessent i denne Statslivrenteanstalt, ikke maatte være Medlem af nogen anden Forsikringsanstalt. Nej, kunde man sige, naar du vil erhverve en saadan Statshjælp og have de gode Betingelser, som ligge deri, saa maa du ikke være Medlem af nogen anden Livsforsikringsanstalt, denne er nemlig kun for saadanne, som ikke have Raad til at være i flere saadanne. Naar man traf denne Bestemmelse, vilde allerede adskillige være udelukkede fra at deltage i Goderne, og Meningen var jo ikke, hvis de mindre velhavende maaske holdt sig tilbage, at de velhavende fortrinsvis skulde bruge den. En saadan Alderdomsforsikringsanstalt havde man i England, bestemt for de mindre bemidlede, men som i Virkeligheden blev brugt af de velhavende, som gennem højere Rente fik en attraaet Fordel fra Statens Side. Det er altsaa den første Kritik, jeg vil rette mod Lovforslaget — og det er paa et meget væsentligt Punkt — at jeg ikke ønsker en Loy, i Henhold til hvilken nogens Formuesforhold skulde undersøges, hvis det paa nogen Maade var muligt at undgaa det. Dette kunde man gøre paa den Maade, at saadanne, som ere i den Anstalt, ikke ere berettigede til at forsikre sig paa anden Maade og maaske heller ikke berettigede til at være i en anden Sparekasse eller have Folio i nogen Bank o. l., at man i det hele taget stillede saadanne Betingelser for Indtrædelsen, at Befolkningen delte sig af sig selv i bemidlede og ubemidlede, en Deling, som ikke nogen Autoritet kan foretage ved Undersøgelsen af de paagældendes økonomiske Forhold, en Undersøgelse, som jeg mener, vedkommende Interessent skulde være fri for, hvis det paa nogen Maade er muligt.

Naar vi se hen til et andet vigtigt Punkt, som jeg kunde ønske at dvæle ved, nemlig

Statens Stilling til den hele Sag, da er det altsaa et betydeligt Tilskud, som der herfordres. De ærede Forslagsstillere have anført det som hen imod 3 Mill. Kr. Saa vidt jeg kan se, er der heri ikke taget Hensyn til den forhøjede Renteydelse i Overgangstiden, og jeg kan ikke rigtig vide, hvor meget dette er, men noget ringe. Beløb vil der næppe blive Tale om som Følge af den ydede Rente af 5—6—7 pCt. om Aaret i de mange Aar. Men bortset herfra vil det dreje sig om en Kapital af henved 3 Mill. Kr. Det er dog kun en Gisning fra de ærede Forslagsstilleres Side, en vis Beregning, en Kalkule. De sige: Naar saa og saa mange gaa ind, og naar saa og saa mange skyde saa og saa meget ind om Aaret, da vil Staten blive engageret aarlig med $2\frac{3}{4}$ à 3 Mill. Kr., men om der er 10,000, der skyde ind, og om de skyde 10 Kr. ind om Aaret, eller om der bliver 20,000, der skyde 20 Kr. ind om Aaret, det kan man ikke vide noget om. Hvor meget Staten skal betale, kommer an paa, hvor mange der indtræde, og hvor meget de skyde ind. Det er et Standpunkt, som jeg ikke tror, man vil faa Lovgivningsmagten til at gaa ind paa, og jeg tror heller ikke, at man let faar en Finansminister til at føle sig rolig derved. Jeg tror ikke, at man vil komme til Ende med denne Sag, medmindre man fikserer Statskassens Tilskud. Men heraf følger saa atter, at Staten ikke kan forpligte sig til at yde bestemte Tilskud til de enkelte Interessenter saaledes, som her er foreslaaet. Statskassen kan ikke være engageret ubestemt eller ubegrænset for denne Sag, da det kan føre alt for mange Forstyrrelser ind i det aarlige Budget, og desuden engagerer det jo Statskassen paa ubegrænset Tid. Naar man lægger disse to Ting sammen: Statskassens begrænsede Ansvar og Kassen aaben for alle, men paa en saadan Maade, at dog kun de, for hvem den oprettes, gik ind i den, kom man paa ret naturlig Maade til, at der skulde fordeles aarlig paa de forskellige Konti saa meget, som Statstilskuddet for det paagældende Aar andrager, altsaa at Tilskuddet fra Statskassens Side kommer til at rette sig efter Indskuddet fra de paagældendes Side, men saa ville de paagældende ikke have Krav paa at faa det, som